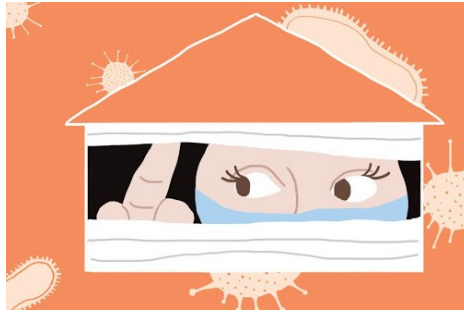

LA PARANOIA, PANDEMIA PERILLOSA

Està corrent per Internet i altres mitjans d'aquesta mena la carta que hi ha a continuació, demanant signatures "Por una vuelta segura".

*"Soy profe, soy madre. Y estoy preocupada por la vuelta al cole, muy preocupada. Si estás en la misma situación, todavía estás a tiempo de pasar a la acción. **En tres semanas empiezan el cole. Y no, no estamos bien preparados.** Nos recomiendan no quedar con más de 10 personas a la vez; en algunas comunidades se está limitando al 50% la ocupación de vehículos para personas no convivientes; se reduce el aforo en tiendas, bares e instalaciones deportivas... **Pero no parece un problema meter a nuestros hijos en aulas con 25 o 30 alumnos y el profesor sin ninguna protección ante el virus. A lo mejor se piensan que cuando entren en las escuelas un manto mágico los protegerá** y podrán pasar 6 horas metidos en una habitación con otras 30 personas sin peligro."*

No sé qui ha escrit aquesta bogeria, el que sí sé de cert que no es tracta d'una persona normal, ni profe, ni mare, tan sols una divulgadora del discurs pandèmic televisiu amb les facultats mentals deteriorades i amb la gravetat que suposa mentir descaradament, al dir que les criatures poden ser les "portadors de la mort". Fins ara, primer s'havia dit que si eren els vells, després els que sortien de casa sense permís de les autoritats, després els adolescents que anaven en grup a beure una cervesa en aquestes nits d'estiu, altres deien que si els que no portaven morrió, però ara resulta que els criminals, segons els paranoics redactors d'aquesta carta, son els nens i nenes i el focus maleït serà l'escola.

A quin extrem hem arribat?.

La disfunció mental, cruelment dissenyada i escampada per les notícies fúnebres i manipulades dels mitjans de comunicació a sou de dels interessos polítics i econòmics dominants, i ressonada per alguns col·lectius com els redactors de la carta a que faig referència, està afectant a una part cada vegada més gran de la població. No serà gens fàcil trobar remei a aquesta xacra doncs l'únic remei possible seria deixar de dir mentides, seria explicar pausadament que les persones majorment estem sanes físicament i que les malalties son derivades de disfuncions en el nostre cos o cap a causa de no atendre'l prou. Però mentre el discurs criminal dominant, sigui que totes les persones som potencialment malaltes i perilloses i que la que es pensa que està en bon estat de salut es perquè ignora que està malalta, la bogeria s'estendrà com pólvora.

Una disfunció mental, estesa a l'estat espanyol que sembla va tenir un rebrot epidèmic al 2004 arrel del que van anomenar-se atacs terroristes del 11-M a Madrid i tota la campanya mediàtica que va desencadenar-se al seu voltant, creant una sensació d'inseguretat que segons estudis portats a terme diuen el següent: *“Una recerca de la Universitat Complutense de Madrid reflecteix una xifra "realment alta" dels atacs de pànic que es van produir després dels atemptats del 11-M de 2004, així com percentatges alts de depressió o trastorns psicossomàtics. En explicar avui les dades, el catedràtic de Psicologia Bàsica, Juan José Miguel Tobal, va destacar com a xifra "realment alta" el que un 10,78% de la població en general sofrís atac de pànic o crisi d'angoixa pels atemptats del 11-M.”* Això són gairebé cinc milions de persones.

Però quatre anys després d'aquests fets, un altra atac terrorista portat a terme al 2008 per la banca, de molta més envergadura, va suposar la pèrdua d'ingressos per a milions de persones i per a centenar de milers la pèrdua de la vivenda i estalvis. No és d'estranyar doncs, que: *“La utilització de medicaments antidepressius a Espanya s'ha triplicat en 10 anys, segons les dades publicades per l'Agència Espanyola de Medicaments i Productes Sanitaris, que analitza el consum des de l'any 2000, quan el número de dosi per cada mil habitants i dia (DHD) consumides va ser de 26,5, fins a l'any 2013 quan registren 79,5 dosis consumides. Un estudi, signat pel psiquiatre José Carlos Fuentes, apunta que aquest significatiu augment de psicofàrmacs té relació clara amb la situació de crisi econòmica i el fenomen de l'atur. L'anàlisi sobre la salut mental espanyola reflecteix que el 9% de la població sofreix almenys un trastorn mental. Aquestes malalties representen la segona causa de baixa laboral i el tercer grup que genera major despesa dins del sistema sanitari públic espanyol.”*

Es a dir que segons aquests estudis més de quatre milions de persones a Espanya eren víctimes d'una epidèmia anomenada crisi, i la por a ser infectat per aquesta crisi era una pressió constant i un afebliment de la salut. Però aquesta constatació no formava part de les capçaleres dels diaris ni de les telenotícies dia darrera dia, setmana darrera setmana, mes darrera mes, tot i sabent amb certesa qui eren en aquells moments els responsables de la epidèmia de por, dolor i emmalaltiment. Tenien noms i cognoms, eren consells d'administració, eren entitats bancàries, eren Fons d'inversió, però s'amagava aquest origen, atribuint tot el mal a una nebulosa amb el nom de “especulació financera”, cercant una “vacuna” que va portat per nom precarietat laboral, contractes deixalla, rebaixa de sous, augment de lloguers, i així van curar-se, no els emmalaltits per la epidèmia, sinó els causant de la mateixa augmentat geomètricament els seus beneficis. Els fabricants de la epidèmia de la crisi econòmica van ser al mateix temps els grans beneficiats de la mateixa.

I, en una espiral, any darrera any augmenta el consum de antidepressius segons informes de diversos mitjans de l'àmbit sanitari:

26 abr. 2010 – “La venda d'antidepressius a Espanya s'ha incrementat en un 10% durant els últims dos anys. Aquest augment "significatiu" guarda relació amb la crisi econòmica”.

14 gen. 2015 – “La utilització de medicaments antidepressius a Espanya s'ha triplicat en 10 anys, segons les dades publicades per l'Agència Espanyola del Medicament”

26 maig 2019 – “L'alt consum d'antidepressius i tranquil·litzants es consolida a Espanya. Les dosis diàries van augmentar un 14% del 2012 al 2016”

26 mar. 2020 - “En els últims 7 dies es va disparar fort el consum de psicofàrmacs. Sobretot de Clonazepam i antidepressius”.

17 jul. 2020 - El consum de Paracetamol i antidepressius es va disparar durant el confinament segons l'Agència Espanyola de Medicaments

Segons el Consell General de Col·legis Oficials de Farmacèutics al juny 2020, la informació generada pel Centre d'Informació sobre el Subministrament de Medicaments, la dispensació d'analgèsics es va disparar gairebé un 25%, arribant fins al 43% en el cas del paracetamol. En el cas dels medicaments de tipus ansiolític i antidepressius, emprats contra patologia del sistema nerviós, s'ha registrat un increment d'entre un 10 i un 15%, “la qual cosa probablement pot reflectir l'impacte emocional que ha tingut la Covid-19”, remarquen des del Consell.

Al mateix temps han crescut les consultes psicològiques: *“en la consulta rebem nombroses persones que pregunten tota l'estona el mateix, fins i tot a diferents hores en un mateix dia”, i que el més que tenen és “por a la malaltia”... Hi ha molta gent que veu el perill a la porta de la seva casa”*

Estem parlant de milions de persones, embogides per les mentides i l'atac de terrorisme mediàtic, però aquesta epidèmia no encapçala cap noticiari, tot i que el dia a dia, al carrer, es noten els efectes de la mateixa, les conseqüències de la qual tardaran molt a curar-se. Així com durant la campanya “antiterrorista” milers de persones malfiaven de qualsevol desconegut, telefonaven a la policia dient que “havien vist un moro sospitos”, ara, amb la campanya desencadenada amb l'excusa de la pandèmia, milers, desenes o centenars de milers de persones paranoiques, fan el mateix, canviant l'àrab per qualsevol que surti de casa, que faci una trobada familiar o amb amics en el seu domicili, que vagi sense morrió, que estossegui i no vagi al metge,... Estan convertint la societat en una colla de personatges atemorits que veuen enemics invisibles al seu voltant.

Aquestes dues epidèmies abans esmentades, la del terrorisme i la de la ciris, han tingut conseqüències fatals una de les quals ha estat el nombre de suïcidis. La informació de l'any passat (2019) amb motiu del Dia Mundial per a la Prevenció del Suïcidi, que es commemora el 10 de setembre donava aquestes dades. *“ Cada dues hores i mitja se suïcida una persona a Espanya, deu al dia: els morts per suïcidi dupliquen als d'accidents de trànsit i superen en onze vegades als homicidis”.* Veurem aquest any quines són les xifres doncs el desig de morir sorgeix com a resposta a una crisi vital, sense que hi hagi un trastorn identificat de base. I que en el conjunt de la població, moltes persones perden les ganes i el sentit de la vida quan han d'enfrontar-se a una situació de dolor emocional intens, viscut com a intolerable i aparentment interminable. I tota la criminal campanya mediàtica sobre la pandèmia compleix aquests requisits.

Josep Cónsola

Agost 2020